

OZNANILA

21. april 2013

NEDELJA	4. VELIKONOČNA – NEDELJA DOBREGA PASTIRJA
21.04.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Martina in Jožefo Golavšek, obl.</i> <i>ob 10h za +Marijo Hrustel, obl.</i>
Ponedeljek	Hugo
22.04.	<i>ob 19h za +Džura Sabadžija</i>
Torek	Jurij
23.04.	<i>ob 7h za +Janeza Pohole</i>
Sreda	Fidelis
24.04.	<i>ob 7h za +Olgo Srebočan</i>
Četrtek	MARKO, evangelist
25.04.	<i>ob 8h na Pernovem za +Terezijo Ježovnik</i>
Petek	Marija, Mati dobrega sveta
26.04.	<i>ob 19h za +Moniko Drev, obl.</i>
Sobota	Cita
27.04.	<i>ob 7h za +Adolfa Veber, obl.</i>
NEDELJA	5. VELIKONOČNA
28.04.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Anico in Franca Cokan</i> <i>ter Faniko Vrečko</i> <i>ob 10h za +Martina Rotar</i>

* Ogrlarska šola sv. Jožefa v Celju vabi k vpisu za novo šolsko leto 2013/14.
Vpis poteka do 17. maja. – Informacije na tel. 059 073 800.

4. VELIKONOČNA – NEDELJA DOBREGA PASTIRJA IN DUHOVNIH POKLICEV

Moje ovce poslušajo
moj glas in jaz jih
poznam
in hodijo za menoj.
In jaz jim dam
večno življenje:
in nikoli se ne bodo
pogubile in nihče jih ne
bo
iztrgal iz moje roke.

(Jn 10,27–28)

Jn 10,27–30

JE PODOBA PASTIRJA ŠE AKTUALNA ZA DANAŠNJI ČAS?

V prvih krščanskih stoletjih so Jezusa Kristusa radi upodabljali kot dobrega pastirja. Stoji sredi črede ali pa stopa pred njo in jo vodi na bogato pašo Božje besede. Jezus se sam v evangeliju imenuje Dobri pastir. Ni najemnik, marveč pravi pastir, ki mu ovce pripadajo. Zato jih v vsaki nevarnosti varuje in je pripravljen umreti zanje.

Kaj naj danes počnemo s podobo pastirja v tej dobi računalništva, informacijske revolucije in osvajanja vesolja? Ali ima ta prilika po dvajsetih stoletjih še sploh kaj povedati današnjemu človeku? Ali ne spada v neki docela drugačen, časovno in krajevno odmaknjeni svet? Predvsem pa danes nihče ne mara, da bi ga primerjali z ovco. Beseda je postala že kar podcenjujoča.

A vendar: podoba pastirja z ovco razodeva globoke resnice o Bogu in Jezusu kot rešitelju, govori pa tudi o nas, saj je nadvse sodobna in dragocena, čeprav na prvi pogled deluje drugače. Lahko nam je spomin in opomin na pristne, prvinske odnose človeka do drugih živih bitij in do narave sploh. Na odnose skrbi, varovanja, odgovornosti, ki se jih bomo spet morali naučiti, če bomo hoteli preživeti.

Ta lik nam zastavlja prenekatero vprašanje. Je namreč simbol naše odgovornosti ne le za živali, za naravo, ampak predvsem za druge ljudi. Vsakemu se kdaj zgodi, da lahko drugega dvigne, reši in »zadene na rame«, ali pa ga prezre, pusti in gre mimo. Drug drugega moramo prenašati in kdaj pa kdaj prevzeti del njegovega bremena.

V svetu, kjer veljajo predvsem moč, uspeh, pogum in podjetnost, v svetu, ki je zaznamovan z nasiljem nad človekom in nad naravo, nas podoba pastirja z ovco na mah spomni, kako zelo potrebno je usmiljenje. Mar ne uporabljamo te lepe besede največkrat v njeni nikalni obliki – »neusmiljen«, »brez usmiljenja«? Ali ni v današnjem svetu vedno manj plemenite človeške, zlasti materinske, ženske drže usmiljenja? Usmiljenja do ljudi, do živali, do vseh in vsega okoli nas?

Po: TV Slovenija – 1995